

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Ladislava Derky v právní věci žalobkyně: **Obec Dobrá Voda u Hořic**, IČ 00271489, se sídlem Obecní úřad, Dobrá Voda u Hořic 13, zastoupená advokátkou Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, sídlem Olomoucká 261/36, Mohelnice, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 9. 4. 2018, č. j. MZP/2018/330/549, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 7. 2018, č. j. 31 Af 26/2018 – 37,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobkyně domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) ze dne 17. 7. 2018, č. j. 31 Af 26/2018 – 37, (dále jen „napadené usnesení“), jímž krajský soud zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 9. 4. 2018, č. j. MZP/2018/330/549, (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím ministr životního prostředí zamítl

námitky žalobkyně a opatření o nevyplacení části dotace ze dne 13. 2. 2018, č. j. MZP/2018/330/314, shledal plně oprávněným.

[2] V napadeném usnesení krajský soud uvedl, že žaloba podléhá soudnímu poplatku, který byl splatný s jejím podáním. Žalobkyně poplatek při podání žaloby nezaplatila, proto ji soud vyzval, aby tak učinila ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy. Soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě uhrazen, krajský soud proto řízení zastavil.

II. Kasační stížnost a vyjádření

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti napadenému usnesení podání označení jako „Odvolání proti zastavení řízení“, v němž uvedla, že k neuhrazení došlo z toho důvodu, že se jedná o malý úřad malé obce, kdy z důvodu dovolených nebyla obec personálně schopna platbu zajistit, resp. poplatek uhradila, ale v pozdějším než soudem stanoveném termínu. Tímto podáním současně požádala o prominutí stanovené lhůty a zrušení napadeného usnesení. Krajský soud vyhodnotil podání žalobkyně jako kasační stížnost a postoupil jej Nejvyššímu správnímu soudu.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 8. 2018, č. j. 6 Afs 278/2018 - 6, vyzval stěžovatelku, aby doplnila kasační stížnost o důvody, pro které napadá napadené usnesení krajského soudu. Stěžovatelka v doplnění kasační stížnosti uvedla, že se dovolává kasačního důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tedy tvrdí nezákonnost napadeného usnesení spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. To spočívá v nepřiměřené tvrdosti výkladu. Soudní poplatek byl v době rozhodování soudu již uhrazen, k uhrazení v pozdějším než soudem stanoveném termínu došlo z důvodu, že se jedná o malý úřad malé obce, kdy z důvodu dovolených nebyla obec personálně schopna platbu zajistit. Stěžovatelka zastává názor, že v případě, kdy v době rozhodování byla již povinnost obce splněna, nebylo důvodu rozhodnout o zastavení řízení a odepřít stěžovatelce přístup k soudu.

[5] Žalovaný ve vyjádření konstatoval, že se plně ztotožňuje se závěry krajského soudu v napadeném usnesení.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána včas, osobou oprávněnou, jež splňují podmínky ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., a je proti napadenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost stěžovatelky v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná.**

[8] Stěžovatelka ve své kasační stížnosti nesprávně podřadila důvod podání kasační stížnosti pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Pokud stěžovatelka napadá usnesení o zastavení řízení, z povahy věci přichází v úvahu kasační důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2004, č. j. 1 As 7/2004 - 47).

[9] Nejvyšší správní soud ze soudního spisu ověřil, že žaloba byla podána dne 7. 6. 2018. Žalobkyně byla usnesením krajského soudu ze dne 18. 6. 2018, č. j. 31 Af 26/2018 - 20, které bylo žalobkyni doručeno prostřednictvím zástupkyně dne 20. 6. 2018, vyzvána k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Krajský soud žalobkyni poučil o následcích nezaplacení soudního poplatku. Poslední den lhůty připadl na 5. 7. 2018, tedy na svátek, a v souladu s pravidly pro počítání lhůt ve smyslu § 40 odst. 3 s. ř. s. skončila lhůta k zaplacení soudního poplatku dne 9. 7. 2018. Krajský soud zastavil řízení dne 17. 7. 2018. Stěžovatelka soudní poplatek zaplatila dne 19. 7. 2018.

[10] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

[11] Z hlediska včasnosti splnění poplatkové povinnosti je rozhodný ten den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 – 49, a ze dne ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 - 51). V usnesení ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017 - 19, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že lhůta určená soudem k zaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve znění účinném od 30. 9. 2017, je propadná (tzn. že soud k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty nemůže přihlížet), a její zmeškání nelze prominout.

[12] Nejvyšší správní soud konstatuje, že krajský soud postupoval v souladu se zákonem o soudních poplatcích. Novelou provedenou zákonem č. 296/2017 Sb. se zpřísnil režim posuzování následků nezaplacení soudního poplatku, resp. možnost dodatečného zaplacení soudního poplatku, neboť bylo výslovně stanoveno, že lhůta stanovená ve výzvě soudu k zaplacení soudního poplatku je lhůtou prekluzivní. Stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek ve stanovené lhůtě a napadené rozhodnutí, jímž krajský soud řízení zastavil, je zákonné. Na tom nemůže nic změnit ani tvrzení, že se jedná o malou obec, která nebyla schopna platbu zajistit. Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že stěžovatelka měla možnost soudní poplatek zaplatit od podání žaloby dne 7. 6. 2018 až do uplynutí lhůty k zaplacení poplatku dne 9. 7. 2018, po celou dobu byla přitom právně zastoupena.

[13] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a v souladu s § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. ji zamítl.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla ve věci úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalovaný, který měl ve věci úspěch, žádné náklady nad rámec běžné správní činnosti nevynaložil, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu